

Voorzitter

De **voorzitter**: Mevrouw Leijten, bent u het ermee eens?

Mevrouw **Leijten** (SP): Nee, daar ben ik het niet mee eens. Ook de heer Weekers en mevrouw Sap hebben aangegeven dat zij er erg van zouden balen als het op die manier zou gaan. Vanochtend is gezegd dat er op aandringen van de CDA-fractie een derde termijn zou komen. Ik had ook gewoon mijn tweede termijn kunnen houden en mijn moties kunnen indienen. De coalitie-fracties willen nog van alles repareren, wat blijkbaar achter de schermen niet is gelukt. Nu hebben zij nog meer tijd nodig om achter de schermen een aantal zaken te regelen en nu moeten wij met onze duimen gaan zitten draaien. Ik baal er heel erg van dat het zo gaat.

De **voorzitter**: Ik stel vast dat het leven soms niet meevalt. Ik vind het sneu, maar ik kan er niets aan doen. Ik ga ook niet alle andere leden weer in problemen brengen, dus wij zetten de behandeling van dit punt voort in aansluiting op de behandeling van het Belastingplan.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 13.20 uur tot 14.00 uur geschorst.

De **voorzitter**: Op de tafel van de griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, donderdag aanstaande ook te stemmen over drie voordrachten van de vaste commissie voor Justitie ter vervulling van drie vacatures in de Hoge Raad.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Jager.

De heer **Jager** (CDA): Voorzitter. Namens de commissie voor Verkeer en Waterstaat verzoek ik u, het verslag van het algemeen overleg naar aanleiding van de nota Anders Betalen voor Mobiliteit toe te voegen aan de agenda van de volgende week.

De **voorzitter**: Ik zal het toevoegen aan de agenda van een van de volgende weken. Ik zal mijn best doen om het VAO zo snel mogelijk te laten plaatsvinden.

Het woord is aan de heer Van Bochove.

De heer **Van Bochove** (CDA): Voorzitter. Morgenavond is de re- en dupliek van het debat over activiteiten van de Marokkaanse inlichtingendienst in Nederland. De CDA-fractie heeft er behoefte aan dat ook de minister voor WWI bij dat debat aanwezig is. Enerzijds praten wij over een vraagstuk waar de minister van Buitenlandse Zaken wordt gevraagd om de komende week in Marokko tegen op te treden, maar tegelijkertijd behelst dit een integratieprobleem in Nederland. Daarom lijkt het ons

verstandig dat de minister voor WWI bij dat debat aanwezig is.

De **voorzitter**: Maar gaat u hem dan ook wel bij dat debat betrekken, want er alleen maar bij zitten, lijkt mij nu ook niet zo prettig.

De heer **Van Bochove** (CDA): Uiteraard, voorzitter, als de minister voor WWI erbij aanwezig is, zullen wij hem bij het debat betrekken.

De heer **Dijsselbloem** (PvdA): Ik vind het een beetje raar. Het is een tweede termijn en in de eerste termijn was de minister voor WWI er niet bij. Er zaten al drie ministers en dat zouden er dan nu vier worden. Het gaat nu nog om de afronding van het debat waarin twee thema's centraal stonden. In de eerste plaats de reis die de imams naar Marokko hebben gemaakt. Dat is meer een punt voor Justitie en daar is de minister van Justitie al uitgebreid op ingegaan. Het tweede was de reis van onze minister van Buitenlandse Zaken naar Marokko. Daar hebben wij het met minister Verhagen over gehad. Ik zie de noodzaak dus niet.

De **voorzitter**: Nee, ook ik vind het een beetje ingewikkeld.

Mevrouw **Karabulut** (SP): Ik zie de moeilijkheid ook wel, maar ik ben het toch met de heer Van Bochove eens dat dit wel degelijk ook een integratiekwestie is. Dus als het even kan, zou ook ik de minister voor Integratie er wel bij willen hebben. Ik vond het al jammer dat die er in eerste termijn niet was.

De **voorzitter**: Die was toen niet gevraagd!

Wij zullen het stenogram van dit deel van de vergadering in ieder geval doorgeleiden naar het kabinet. Aldus besloten.

Het woord is aan de heer Van der Ham, maar die blijkt er niet te zijn. Dan is het woord aan mevrouw Van Velzen. Woensdag rappeldag?

Mevrouw **Van Velzen** (SP): Dat wil ik eigenlijk afschaffen, mevrouw de voorzitter, maar ik doe toch nog een poging. Zeven weken geleden heb ik vragen gesteld over het importverbod op Chinese zuivelproducten. Het gaat om een belangrijk onderwerp en zeven weken lang geen antwoord krijgen, vind ik niet acceptabel. Ik zou u, voorzitter, mede-eigenaar willen maken van mijn probleem. Ik zou deze vragen dan ook eigenlijk mondeling willen stellen, wellicht in de vorm van een interpellatie. U zegt het maar. Graag de vragen voor zessen vandaag beantwoord, waarbij ik reken op uw doorzettingskracht om te voorkomen dat wij hiermee de plenaire agenda moeten vervuilen.

De **voorzitter**: Daar reken ik ook op en ik zal met enige kracht het stenogram onder de aandacht van het kabinet brengen.

Mevrouw **Van Velzen** (SP): Op mij kunt u rekenen, maar ik kan mijn eigen Kamervragen niet beantwoorden. Ik kan ze wel beantwoorden, maar ik weet dan niet of dat ook de mening van het kabinet is. Ik heb daar toch echt het kabinet voor nodig.

Voorzitter

De **voorzitter**: Ik deel uw zorg.

Mevrouw **Van Velzen** (SP): Mijn tweede verzoek betreft de beantwoording van de vragen die ik op 28 oktober heb gesteld. Hoewel dat nog maar drie weken geleden is, zou ik ook daar graag antwoord op willen.

De **voorzitter**: Wij zullen het stenogram onder de aandacht brengen van het kabinet.

Aan de orde is de **interpellatie-Fritsma**, gericht tot de minister van Justitie, over **de verstoring van een lampionnenoptocht**.

Tot het houden van deze interpellatie is verlof verleend in de vergadering van 11 november 2008.

(De vragen zijn opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De heer **Fritsma** (PVV): Voorzitter. Op woensdag 5 november jongstleden is in de Haagse Transvaalbuurt een lampionnenoptocht voor kinderen georganiseerd. Deze optocht was bij voorbaat zwaar bewaakt omdat ook deze buurt al heel lang in de greep is van Marokkaanse straatterroristen. Maar ondanks de tientallen agenten en toezichhouders die dit kinderfeest in goede banen moesten leiden, ging het mis. Marokkaanse straatterroristen probeerden voor de optocht al het buurthuis te bestormen waar de kleintjes hun kop chocolademelk dronken. Buiten werd de optocht helemaal verziekt. De kinderen werden bekogeld en toeschouwers werden getreiterd. Ook de politie werd met eieren bekogeld.

De agressie van het laf Marokkaans tuig, die zich zelfs op peuters richt, is met geen pen meer te beschrijven. In prachtwijk Transvaal is het dus ellende troef. Daar is recentelijk bijvoorbeeld ook een homoseksuele man door Marokkanen uitgescholden en met stenen bekogeld. Het gebed zonder einde van Marokkaanse agressie gaat maar door. In Amsterdam, Gouda, Utrecht, Den Haag, Ede, waar eigenlijk niet? Dit kabinet probeert de problemen op te lossen met een taakstrafje hier en daar, met het langer open houden van buurthuizen en met een paar extra wijkagenten. Wereldvreemder kun je nauwelijks zijn.

Ondertussen verdwijnt de veiligheid. Nederland wordt overgenomen door scheldende, spugende en rovende agressievelingen. Figuren die helemaal niets met de Nederlandse samenlevingen ophebben en het zelfs normaal vinden om ambulances leeg te roven terwijl hulpverleners gewonden helpen. Er is een heuse Intifada gaande op Nederlands grondgebied. Maar niet alleen de veiligheid verdwijnt. Ook de Nederlandse gezelligheid is door de aanwezigheid van zo veel haatdragendheid niet meer wat ze geweest is. Want of het nu gaat om lampionnenoptochten, Sinterklaasoptochten, koopavonden of avonden naar de bioscoop, de Marokkaanse terreur steekt overal de kop op en maakt mensen overal het leven zuur.

De PVV-fractie eist dat dit ophoudt. De PVV-fractie eist dat dit tuig eindelijk wordt aangepakt en het land uit wordt gegooid. Maar in plaats van hier, naast de deur, oproerkraaiers aan te pakken, op te sluiten en uit te

zetten, zit het kabinet bakken met geld uit te geven op Curaçao, aan een nieuwe overzeese prachtwijk nota bene. Het kabinet mag zich daarvoor diep schamen.

Ik heb een aantal interpellatievragen ingediend en de strekking ervan lijkt mij duidelijk. In de prachtwijk Transvaal kan kennelijk geen kinderfeest meer worden georganiseerd zonder zware bewaking. Desondanks is de op 5 november gehouden lampionnenoptocht gruwelijk uit de hand gelopen en is er van alle straatterroristen die de boel verziekten maar één opgepakt. Wat is er precies gebeurd? Hoe heeft het zo mis kunnen gaan en wat doet het kabinet eraan om er eindelijk voor te zorgen dat zoiets niet nog eens gebeurt?

Minister **Hirsch Ballin**: Voorzitter. Bij de beantwoording van de vragen en opmerkingen van de heer Fritsma zal ik uiteraard mede gebruik maken van de informatie die ons is gegeven door de diensten die de minister voor Wonen, Wijken en Integratie terzijde staan, door de Haagse politie en door het ministerie van BZK. Het is helaas niet de eerste keer dat een lampionnenoptocht aantrekkingskracht uitoefent op baldadige jongeren. Al eerder hebben jongeren met eieren gegooid tijdens dergelijke evenementen. Om die reden is het politietoezicht de afgelopen twee jaren versterkt. Uit de rapportage van de commissaris van politie valt af te leiden dat tijdens de tocht dit soort ergerlijke incidenten zich inderdaad hebben voorgedaan, vooral in de richting van de politie en de vrijwilligers die de stoet begeleidden. Volgens de rapportage van de politie waren deze akelige baldadigheden niet of nauwelijks gericht tegen de kinderen die aan de optocht deelnamen, maar tegen degenen die begeleidden, de politie. Uiteraard is dat ook niet goed te praten. Vandaar ook dat de politie is opgetreden tegen deze jongeren. Ik zal daarop dadelijk nader ingaan.

Uit de berichtgeving van de politie maak ik op dat het om ongeveer twintig baldadige jongeren van tussen de tien en zestien jaar gaat. Het gaat dus niet om terroristen. Er zijn eieren gegooid. Er is een bushokje vernield. In vergelijking met de voorgaande jaren moet het de beleving van de deelnemers zijn geweest dat de lampionnenoptocht wel gewoon doorgang heeft kunnen vinden.

Ik ga nu in op de vragen die zijn gesteld bij deze interpellatie. Ik doe dat aan de hand van de volgorde waarin zij zijn gesteld. De eerste vraag van de interpellant is: in hoeverre ben ik van mening dat de incidenten waarbij Marokkaans-Nederlandse jongeren zijn betrokken, worden uitvergroot? Sorry, dat was niet de eerste vraag. Ik heb de verkeerde vraag voor mij, want dit kan natuurlijk geen vraag van de heer Fritsma zijn.

De eerste vraag van de heer Fritsma is: hoe beoordeel ik het feit dat een kinderfeest in een van de prachtwijken per definitie zware bewaking nodig heeft van politie en beveiligers? Ik heb al gezegd dat incidenten zoals die zich rond de optocht hebben voorgedaan, niet aanvaardbaar zijn. Dat is ook de reden dat er extra inzet is gepleegd in vergelijking met voorgaande jaren. Waar nodig treden politie en justitie op.

Hoe kan het dat de optocht desondanks, in de ogen van de interpellant, is verziekt door tientallen Marokkaanse straatterroristen? In een aantal wijken lijkt een klimaat te zijn ontstaan waarin zich gemakkelijk ordeverstoringen en rellen als deze voordoen. Daarin